

De anmode derfor lensmanden på Callø, Christen Thomissen til Tandrup om at konfirmere valget og superintendenten, M. Morten Maltezen at ordinere valget."

L.N. Østerballe var altså nu sognepræst og gift med sin formands datter, Sidsel Sørensdatter, der døde ca 1663. Året efter giftede han sig med Maren Pedersdatter, der døde 1672. (Disse Årstal stemmer ikke med de forrige) 2)

Som tidligere nævnt har Mygind skov, engene vest for Rigtrup by, samt en del jord engang hørt med til sognet, men ved herredsskellens flytning blev hele dette areal lagt ind under Clausholm. Dog ser det ud til, at herremanden i en længere årrække har måttet finde sig i, at beboerne stadig udnyttede de grunde, der engang havde tilhørt dem. Men lidt efter lidt rev Clausholm ejendomsretten til sig og drev beboerne i Mygind bort derfra, hvorved de mistede store værdier, som var af betydning for deres landbrug. Også præstegården mistede den ret, den havde haft til fædrift, tørveskær og brændsel. L.N. Østerballe lod i den anledning tage et tingvidne om sagen. Peder Knudsen Oldorph beretter følgende:

Til præstegaarden er der ikke heller nogen commoditet i nogen måde; der er ikke vand i gaarden, uden hvis man skal lade hente langt fra ved heste og vogn og udi tønder tal. Ikke heller er til præstegaarden fædrift, ikke tørveskæring, ikke skov, ikke nogen slags ildebrændsel, uden at man skal købe for penge, hvorfor min formand, endnu levende Hr. Laurits Nielsen hafuer ladet til sandhed at bekræfte et fuldkommen tingsvidne, saa liudende:

Jimon Nielsen i Andi, herredsfoged til Sønderhald herreds ting, Jens Hansen i Skovkjær og Niels Simonsen i Søby gjør vitterligt, at 1649, mandagen den 19. marts på fornævnte ting, på hvilket Hr. Laurits Nielsen i Mygind fik fuld tingsvidne af 8 dannemænd, som var Niels Simonsen i Søbye, Tamass Jacobsen i Høring, Jacob Nielsen ibidem, Niels Christensen i Krogsager, Peder Esbensen i Fløjstrup, Søfren Rasmussen i Øster Alling, Christensen Mickelsen ibid. og Rasmus Søfrensen i Vester Alling, hvilke 8 dannemænd alle vunde på tro og sandhed, at de hørte og så, at efter vidnesbyrd stod nu her i dag på fornævnte ting for tingstævne, og enhver særdeles vandt ved opholden finger og højeste helgenes ed efter recessen, at det dennem udi Guds sandhed fuld vitterlighed er:

Først vandt Anders Nielsen, Mygind, at der aldeles ingen skov, tørveskær, eller noget ildebrand til Mygind præstegaard udi nogen mands minde, ei heller nogen fædrift i nogen måde.

Søfren Ollufsen i Mygind, Søfren Nielsen, Rasmus Jensen, Jens Lassen, Peder Ludvigsen ibid., Mickel Jensen Tammestrup i Faarup, Anders Rasmussen ibid., Jens Andersen i Limb, Rasmus Nielsen, Peder Rasmussen, Peder Jensen ibid., Anders Iffversen i Lemmer, Søfren Christensen, Mickel Nielsen og Rasmus Poul sen ibid de vandt ved lige søren ed og oprakte finger, ligesom forn. Anders Nielsen nu vundet og kundgjort haf; hjemblet og bestod Mickel Jensen Søbye i Faarup og Peder Lassen i Mygind efter recessen, at de på fredag sidst forleden var 14 dage var ved Callø og der gaff kongl. lehnsmænd, velb. Gunde Rosenkrantz vanskelighederne og talte med parterne for det vinde her i dag at tage beskreffvet.

L.S. L.S. L.

Om Hr. Laurits Nielsen Østerballes afgang fra sit embede fortæller en efterskrift i samme arkiv fra 1657.

"Eftersom jeg underskreffne i mit kald mig saaledes haffuer forseet, jeg det ikke længer kan betiene, ville jeg hermed uden nogen proces og dom mit kald affstaae og mit kalltsbreff og collats hermed haffuer affuerleueret; forhaabentlig den gunstige øffrighed skal i fremtiden og vende retten for mig til naade.

4
forklaring: 1657 var ikke præstens dødsår, man hans afskedsår.